

Daniel Kitabı - Numara Yüz Seksen İki

Kehanetlerdeki İttifaklar ve Savaşlar: Antik Çağ'ın Seleukos'undan Modern Jeopolitiğe

Jeff Pippenger
2024-04-12

On üçüncü ve on dördüncü ayetler, Seleukos ile Makedonyalı Filip'in bir ittifak kurmakta oldukları bir tarihi tanımlar ve bunlar Roma'nın ilk vekil ordusu olan Amerika Birleşik Devletleri'ni tipolojik olarak temsil eder; Makedonya (Yunanistan) ise Birleşmiş Milletler'in bir sembolüdür. O erken tarihte, kuzeyin kralı (Seleukos) ile Filip (Yunanistan) arasındaki bir ittifak, Panium Savaşı'na götüren tarihi temsil eder; iki yüzyıl sonra da kasabanın adı Panium'dan Sezariye Filipi'ye çevrilmiştir. Kasabanın çift isimli oluşu, Seleukos ile Makedonyalı Filip'in ittifakını anmak için değildi.

"Caesarea Philippi" adı, Paneas ya da Panium olarak bilinen antik kentin tarihsel dönüşümünden gelir. Kent, Yunan tanrısı Pan'a adanmış belirgin bir kaynağa yakınlığı nedeniyle başlangıçta Paneas olarak adlandırılmıştı. Antik çağda önemli bir dinsel mekân olan bu kaynak, Ürdün Nehri'ne akıyordu.

Kral Büyük Hirodes'in hükümrancılığı sırasında, MÖ 1. yüzyıl civarında, şehir önemli yenilemelerden geçti ve genişletilip güzelleştirildi. Caesarea Philippi adı, Büyük Hirodes'in oğlu Hirodes Filip tarafından verildi. Şehre, Roma İmparatoru Sezar Augustus'u onurlandırmak için Caesarea adını, kendisine atfen de Philippi adını verdi; böylece Caesarea Philippi ortaya çıktı. Dolayısıyla, "Caesarea Philippi", Hirodes'in Sezar Augustus'a saygı duruşunu yansıtan "Caesarea" ile Hirodes Filip'i onurlandıran "Philippi"nin birleşimidir.

Peygamberlik açısından Panium, Seleukos ile Makedonyalı Filip arasındaki bir konfederasyonla ve ayrıca Sezar ile Hirodes Filip arasındaki ittifakla ilişkilendirilir. Bu iki ittifak, Seleukos ve Filip tarafından temsil edilen Putin Rusyası'nın çöküşünü izleyen Amerika Birleşik Devletleri ile Birleşmiş Milletler arasındaki ittifaka işaret eder. Ayrıca, anne konumundaki Papalık ile kızı konumundaki Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ittifakı da, ikisi de Roma'nın temsilcileri olan Sezar ve Filip aracılığıyla temsil ederler. Birlikte, Amerika Birleşik Devletleri'nin "Roma gücünün elini tutmak için yarığı aşarak" ve "Spiritizmle el ele vermek için uçurumun üzerinden uzanarak" hareket ettiğini ortaya koyarlar. On altıncı ayetteki Pazar yasasından önce, üçlü birlik zaten tesis edilmiştir.

Panium, tanrı Pan'a yönelik Yunan ibadetinin merkezini temsil eder. Yunan tanrısı Pan'a adanmış olan kaynak, o dönemde "Cehennem Kapıları" olarak da biliniyordu ve İsa orayı ziyaret ettiğinde, "Cehennem Kapıları"na dair beyanı, Yunanistan'ın (küreselcilik) siyasî ve dinî nitelikleri ile son günlerde ortaya çıkan dinden dönmüş Protestanlık arasında bir mücadeleyi işaret eder. Bu, ikinci ayette Yunan diyarını kışkırtan zengin Başkan tarafından ilk olarak başlatılan mücadeledir. Bu, dünya çapında dışsal bir mücadeledir ve aynı zamanda Amerika Birleşik

Devletleri içinde yaşanan bir iç mücadeledir.

Küreselciliğin dini, ejderhanın dinidir; modern bağlamımızda bu, woke-izmin dinidir. 2020’de, Vahiy’in on birinci bölümünde tanımlanan dipsiz kuyudan çıkan canavar, siyasal ve dinsel gücünü ortaya koydu ve yeryüzü canavarının her iki boynuzunu da yıktı. O dipsiz kuyu, başka şeylerin yanı sıra, Ürdün Nehri’ni besleyen “Pan Kaynağı” ile temsil edilir.

Yunan mitolojisinde Pan, doğa, vahşi doğa ve pastoral müzikle ilişkilendirilirdi ve ona adanmış bir pınarın varlığı ibadet edenler için dini önem taşırdı. Tanrı Pan çoğu zaman bir keçinin bacakları, boynuzları ve kulaklarıyla tasvir edilir. Pan, çobanların ve sürülerin tanrısı sayılırdı ve sık sık ormanlarda ve dağlarda koşup oynayan, oyuncu ve yaramaz bir tanrı olarak betimlenirdi. Pan’ın keçi bacaklı bir tanrı olarak betimlenmesi, Yunanistan’ın teke ile temsil edildiği Daniel Kitabı’nın sekizinci bölümüyle uyumludur. Keçiler, Antik Yunan’da yaygın bir evcil hayvandı ve Pan’ın dolaştığına inanılan dağlık bölgelerde sıkça görülürdü. Bu tasvir, Pan’ın ikonografisinin belirgin bir özelliği haline geldi ve tanrıyı betimleyen Yunan sanatında ve edebiyatında, ulusal para birimi de dahil olmak üzere, varlığını sürdürdü.

İsa, Caesarea Philippi’yi ziyaret ettiğinde, “Cehennemın Kapıları”nın Kilise’ye karşı galip gelemeyeceğini belirtti. İsa’nın sorusuna yanıt olarak Petrus’un söyledikleri, Hristiyan tarihi ve geleneğinde “Hristiyan İtirafı” olarak kabul edilir.

İsa Filipi Sezariyesi yöresine geldiğinde, öğrencilerine sordu: “İnsanlar, İnsanoğlu olan benim kim olduğumu söylüyorlar?” Onlar da, “Kimi, senin Vaftizci Yahya olduğunu; kimi, senin İlyas olduğunu; başkalarıysa Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor” dediler. O onlara, “Peki ya siz, benim kim olduğumu söylersiniz?” dedi. Simun Petrus cevap verip, “Sen Mesih’sin, yaşayan Tanrı’nın Oğlusun” dedi. İsa ona karşılık verdi: “Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana açıklayan et ve kan değil, göklerdeki Babamdır. Ben de sana şunu söyleyeyim: Sen Petrus’sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı üstün gelemeyecek. Sana Göklerin Egemenliğinin anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak.” Sonra, öğrencilerine kendisinin İsa Mesih olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu. Matta 16:13-20.

Bu pasaj, İsa’nın hizmetindeki dönüm noktası niteliğindeki bir anı ve Hristiyan teolojisinin gelişimini temsil ettiği için önemlidir. Petrus’un İsa’yı Mesih, yaşayan Tanrı’nın Oğlu olarak ilan etmesi, Hristiyan inancının temeli ve Kilise’nin üzerine inşa edildiği köşe taşı olarak görülür. "Bu kayanın üzerine kilisemi kuracağım" ifadesi, Katolik gelenekte, İsa’nın Kilise’nin üzerine inşa edileceği "kaya" olarak tanımladığı bizzat Petrus’a bir gönderme olarak yorumlanır. Bu yorum, Katolik teolojisinde papalık birinciliği ve otoritesinin temelini oluşturur.

Protestan teolojisinde "kaya", Petrus’un şahsını değil, onun İsa’yı Mesih ve Tanrı’nın Oğlu olarak kabul ettiğini dile getiren iman ikrarını ifade eder. Bu görüşe göre, Kilise’nin temeli Petrus değil, İsa’nın Mesih ve Tanrı’nın Oğlu olduğuna dair ikrardır. Teolojik yorum ne olursa olsun, Matta 16:13-20’deki Petrus’un İman İkrarı, Hristiyan inancında merkezi ve temel bir pasaj olarak kabul edilir; İsa’nın Mesih ve Tanrı’nın Oğlu kimliğini vurgular ve Kilise’nin misyonunu ve amacını teyit

eder.

Önceki yazıda, Bayan White'ın Mesih'in Sezariye Filipi'ye ziyaretiyle bağlantılı bazı hususları belirlediği The Desire of Ages adlı kitaptan bir pasaj sunduk. Belirttiği noktalardan biri, Mesih'in Sezariye Filipi'nin derslerini ortaya koymak amacıyla öğrencilerini Yahudilerin etkisinden uzaklaştırmış olduğudur.

İsa ve öğrencileri artık Sezariye Filipi civarındaki kasabalardan birine gelmişlerdi. Celile'nin sınırlarının ötesindeydiler; putperestliğin hüküm sürdüğü bir bölgede. Burada öğrenciler, Yahudiliğin belirleyici etkisinden uzaklaşmış ve putperest tapınmayla daha yakın temas içine girmişlerdi. Etraflarında, dünyanın her yerinde var olan batıl inanç biçimleri görülüyordu. İsa, bunları görmelerinin putperestlere karşı sorumluluklarını hissetmelerine yol açmasını istiyordu. Bu bölgede kaldığı süre boyunca, halka öğretmekten çekilmeye ve kendini öğrencilerine daha bütünüyle adamaya gayret etti. Çağların Arzusu, 411.

18 Temmuz 2020'de Mesih, 11 Eylül 2001'in takipçilerini Laodikya Adventizminin etkisinden uzaklaştırdı. On kız benzetmesindeki ilk hayal kırıklığı, hareketin, geride bırakılmakta olan alaycılar topluluğundan ayrılmasına yol açtı. Bu gerçek, Millerci tarihte 19 Nisan 1844'te ve bir kez daha 18 Temmuz 2020'de gerçekleşti. Ardından gecikme dönemi başladı ve bu dönem, hem birinci hem de üçüncü melek hareketinde "Hakikat"ın imzasını taşır.

İlk hayal kırıklığı, üç işaretin ilki olup, tarih Vahiy kitabının on birinci bölümündeki "büyük deprem"i simgeleyen 22 Ekim 1844'teki Büyük Hayal Kırıklığı ile sonuçlanır. Başlangıcı ifade eden İbranice alfabenin birinci harfi bir hayal kırıklığını, sonu ifade eden yirmi ikinci harfi de bir hayal kırıklığını temsil eder. İsyanı temsil eden on üçüncü harf, Gece Yarısı'ndaki çağrı krize kimin hazırlanmış olup olmadığını ortaya koyduğunda kayıp durumlarını açığa vuran akılsız bakirelerin hayal kırıklığını işaret eder. İbranice alfabenin yirmi iki harfi, o tarih içinde gerçekleşen tanrısallık ile insanlığın birleşiminin simgesini temsil eder; her ne kadar Millerci tarih ilk Kadeş'i temsil ediyorsa da, bugünkü tarihimiz son Kadeş'i temsil eder.

Bu iki çizgi paraleldir, ancak biri Tanrı'nın halkının başarısızlığını, diğeri ise Tanrı'nın halkının zaferini temsil eder. Çarmıha gerilmeden hemen önce, İsa öğrencilerini Panium'a götürdü; tıpkı son gün öğrencilerini Panium'a getirdiği gibi. Bunu yaparken, Matta 16. bölümün tarihinde "Yahudilik" ile temsil edilen Laodikya Adventizmi'nin "kontrol edici etkisi"nden son gün öğrencilerini uzaklaştıracak bir hayal kırıklığına da izin verdi. Böyle yapmakla, öğrencilerini aynı anda putperestlikle daha yakın bir temas içine soktu; böylece, tüm dünyayı canavarın işaretini kabul etmeye yönlendirmek için kullanılan modern iletişim sistemleriyle temsil edilen şeytani gücün tam gelişmiş tezahürü içinde yaşayan son gün öğrencilerinin çalışma ortamını temsil etti.

Caesarea Philippi'nin tarihi, Panium Savaşı'nın tarihiyle ve 13-15. ayetlerle örtüşür. Mesih ve öğrencileri çarmıhın gölgesinde duruyorlardı; bu, son günlerdeki öğrencilerinin Pazar yasasının gölgesinde durmasını simgeliyordu. Orada, hem Caesarea Philippi'ye hem de (bugün durduğumuz yer olan) Panium Savaşı'na tekabül eden 13-15. ayetlerde, Mesih 16. ayette olacaklar hakkında öğrencilerine anlatmaya başladı.

Onlara kendisini bekleyen acıları anlatmak üzereydi. Ama önce tek başına bir kenara çekildi ve kalplerinin O'nun sözlerini kabul etmeye hazırlanması için dua etti. Çağların Arzusu, 411.

Mesih, çarmıhı öğrencilerine anlatmadan önce, uzaklaştı ya da oyalandı; böylelikle meselde ve tarihte, 18 Temmuz 2020'den Temmuz 2023'e kadar süren bekleme dönemini işaretlemiş oldu.

Onların arasına katıldığında, aktarmak istediği şeyi hemen iletmedi. Bunu yapmadan önce, yaklaşan imtihan karşısında güçlensinler diye, kendisine olan imanlarını açıklamaları için onlara bir fırsat verdi. Çağların Arzusu, 411.

Temmuz 2023'te Rab, hayal kırıklığını yaşayanlara imanlarını ifade etmeleri için fırsat vermeye başladı. Bunu, 11 Eylül 2001 mesajının bir teyidi olan Hezekiel 37. bölümün mesajını açığa çıkararak yaptı. Bu, 11 Eylül 2001'den itibaren mühürleme zamanını yakında çıkacak Pazar yasasıyla birbirine bağlayan bağlantıydı. Bunu, 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığını hakikatin yapısı içine yerleştirerek yaptı; çünkü görmek isteyenler, her ıslah hareketinin kendine özgü kutsal tarihi boyunca işleyen bir teması olduğunu fark edebiliyordu.

Son günlerde üçüncü belanın mesajı 11 Eylül 2001'de geldi, ardından hayal kırıklığına yol açan sahte bir üçüncü bela mesajı duyuruldu, ancak üç buçuk gün boyunca ölü, kuru ve dağılmış kemikler hâlinde kaldıktan sonra onları yeniden hayata döndüren mesaj dört rüzgârın mesajıydı; o da aynı zamanda üçüncü beladır.

Son günlerin öğrencileri, görmek isterlerse, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin üç yol işaretinin her adımda aynı temayı taşıdığını ve ikinci adımda, İbranice alfabenin on üçüncü harfiyle temsil edilen isyanın mesajı "Gerçek" olarak doğruladığını görebilirler. Rab'bin sağladığı ikinci bir tanıklık, önceki reform hareketlerinin ilk hayal kırıklığının Tanrı'nın açıklanmış iradesine karşı isyana dayanmış olması gerçeğindeydi; ister Musa'nın oğlunu sünnet etmemesi, ister Uzzah'ın o sandığa dokunması, ister Marta ve Meryem'in Lazarus'un ölümüyle ilgili olarak İsa'nın sözünden şüphe etmeleri olsun. İlk hayal kırıklığının itaatsizliğe dayandığı gerçeğini savunmayan tek reform hattı Milleritlerin reform hareketiydi, fakat o dönemde ayrıca Milleritlerin tarihinin, sekizincinin yediden olması gerçeğine dayanan içsel yol işaretlerine sahip olduğu da gösterildi.

Sekizincinin yediden biri olması gerçeği, şu anda mühürleri açılmakta olan İsa Mesih'in Vahyi'nin önemli bir unsurudur ve Millerci hareketin Filadelfya döneminden Laodikya kilisesine geçişi, üçüncü meleğin Laodikya hareketinin ne zaman yüz kırk dört binin Filadelfya hareketine geçeceğini belirleyen bir kilometre taşıydı. Böylece, ilk Millerci hayal kırıklığının, hareketleri herhangi bir itaatsizlik sergilemeden yaşanmış olması, son günlerde aynı kilometre taşı için bir tezat sağladı; burada üçüncü meleğin Laodikya hareketi itaatsizlik edecekti ve bir hayal kırıklığı doğuracaktı, ve böyle yapmakla Millerci kilometre taşıyla örtüşecekti ve yüz kırk dört binin hareketinin sekizinci, yani yediden biri olduğunu görmenin mantığını ortaya koyacaktı.

Temmuz 2023'te Rab, O'nun son gün halkını Pazar yasası krizine hazırlamak için "çölde haykıran bir ses" yükseltti; ve O, duada bekledikten sonra öğrencilerine geri döndüğünde, onlara imanlarını ifade etme fırsatı verdi. Mesih zamanında mesaj O'nun vaftiziydi; İsa'nın İsa Mesih olduğu dönüm noktasıydı. Bu işaret taşı 11 Eylül 2001 ile denk düşer ve O'nun öğrencilerine önce insanların ne

düşündüğü, ardından da bizzat kendilerinin Mesih hakkında ne düşündükleri soruldu.

"Yanlarına geldiğinde, iletmek istediğini hemen bildirmede. Bunu yapmadan önce, yaklaşan imtihan için güçlensinler diye, O'na olan imanlarını açıkça ifade etmeleri için onlara bir fırsat verdi. Şöyle sordu: 'İnsanlar İnsanoğlu'nu kim sayıyor?'"

Ne yazık ki öğrenciler, İsrail'in Mesihini tanıyamadığını kabul etmek zorunda kaldılar. Nitekim bazıları, O'nun mucizelerini gördüklerinde, O'nu Davut'un Oğlu ilan etmişlerdi. Betsaida'da doyurulmuş kalabalıklar, O'nu İsrail'in kralı ilan etmek istemişlerdi. Birçoğu O'nu bir peygamber olarak kabul etmeye hazırdı; ama O'nun Mesih olduğuna inanmıyorlardı. Çağların Arzusu, 411.

Adventizmin çoğunluğu 11 Eylül 2001'deki üçüncü Vay'a inanmadı. Harekette sunulmuş peygamberlik sözünün mucizelerinin bir kısmına inandılar ve bazıları 11 Eylül 2001 mesajının doğruluk unsurları içerdiğini anladı, fakat 11 Eylül 2001'e ilişkin iddialara gerçekten inanmadılar.

11 Eylül 2001'e ilişkin iddia, 11 Ağustos 1840'taki iddiayla örneklendirilmişti ve bu iddia, 11 Ağustos 1840'ın gerçekleşmesi üzerine yorum yaparken Sister White tarafından dile getirilmişti. Şöyle dedi:

"Tam belirtilen zamanda, Türkiye, elçileri aracılığıyla Avrupa'nın müttefik güçlerinin himayesini kabul etmiş ve böylece kendisini Hristiyan ulusların denetimi altına koymuştur. Olay, öngörüyü tam olarak yerine getirmiştir. Bu durum öğrenildiğinde, kalabalıklar Miller ile arkadaşlarının benimsediği peygamberlik yorum ilkelerinin doğruluğuna ikna oldu ve advent hareketine harikulade bir ivme kazandırıldı. Öğrenim görmüş ve mevki sahibi kişiler, gerek onun görüşlerini vaaz etmede gerek yayımlamada Miller'la birleştiler ve 1840'tan 1844'e kadar çalışma hızla yayıldı." The Great Controversy, 334, 335.

11 Ağustos 1840'ta doğrulanan şey, Miller'ın peygamberlik görüşlerinin doğru olduğuydu ve 11 Eylül 2001'e dair iddia, Future for America'nın peygamberlik görüşlerinin doğru olduğunun teyididir. 2023 Temmuz'unda tövbe etmeyen kalabalık, Mesih tarafından tasarlanıp Future for America'ya emanet edilen yöntemin aslında geç yağmurun yöntemi olduğu varsayımını ne kabul edebildi ne de kabul etmek istedi. Ama sonra Mesih, kalabalığın değil, kendilerinin ne düşündüğünü öğrencilerine sordu.

İsa şimdi öğrencilerin kendileriyle ilgili ikinci bir soru sordu: 'Peki ya siz, beni kim sayıyorsunuz?' Petrus cevap verdi: 'Sen Mesihsin, yaşayan Tanrı'nın Oğlusun.'

Başlangıçtan beri Petrus, İsa'nın Mesih olduğuna inanmıştı. Vaftizci Yahya'nın vaazıyla ikna edilmiş ve Mesih'i kabul etmiş olan birçok kişi, Yahya hapsedilip öldürüldüğünde onun görevi konusunda kuşku duymaya başladı; ve artık uzun zamandır bekledikleri Mesih'in İsa olduğundan da kuşku duyuyorlardı. İsa'nın Davut'un tahtına oturmasını hararetle bekleyen öğrencilerin birçoğu, O'nun böyle bir niyeti olmadığını anlayınca O'nu terk ettiler. Ama Petrus ve arkadaşları bağlılıklarından dönmediler. Dün övüp bugün kınayanların yalpalayan tutumu, Kurtarıcı'nın gerçek izleyicisinin imanını yıkamadı. Petrus şöyle ilan etti: 'Sen Mesih'sin, yaşayan Tanrı'nın Oğlusun.' Rab'binin başına krallık tacı konulsun diye beklemedi; O'nu alçalışında kabul etti.

Petrus on ikisinin imanını dile getirmişti. Yine de öğrenciler, Mesih'in görevini anlamaktan hâlâ çok uzaktı. Kâhinlerin ve önderlerin karşı çıkışları ve çarpıtmaları, onları Mesih'ten uzaklaştıramasa da, yine de büyük bir şaşkınlık yaşamalarına yol açıyordu. Yollarını açıkça göremiyorlardı. Erken dönem eğitimlerinin etkisi, hahamların öğretisi ve geleneğin gücü, gerçeği görmelerine hâlâ engel oluyordu. Zaman zaman İsa'dan gelen değerli ışık huzmeleri üzerlerine parlıyordu, ancak çoğu kez gölgeler arasında el yordamıyla dolaşan insanlar gibiydiler. Ama o gün, imanlarının büyük sınavıyla yüz yüze getirilmeden önce, Kutsal Ruh kudretle üzerlerine indi. Kısa bir süre için gözleri 'görülen şeylerden' çevrilip 'görülmeyen şeylere' yöneldi. 2. Korintliler 4:18. İnsan görünümü altında Tanrı Oğlu'nun yüceliğini ayırt ettiler.

İsa Petrus'a şöyle cevap verdi: “Ne mutlusun, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana açıklayan et ve kan değil, göklerdeki Babamdır.” Çağların Arzusu, 412.

Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu ilan eden Petrus'un ikrarı, o dönemin sınavı sorusuna doğrudan hitap ediyordu. Tanrı'nın peygamberlik sözüyle belirtildiği gibi, Mesih'in ortaya çıkma zamanı gelmişti ve ancak bu gerçeği kabul edenler, Petrus'un beyanı ile temsil edilenlerin arasında sayılacaktı. Petrus, 11 Eylül 2001'de tesis edilen mesajı kabul eden ve İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu ikrar edenleri temsil eder. “Petrus on ikinin imanını ifade etmişti,” ve onun temsil ettiği o on iki de yüz kırk dört bini temsil ediyordu. Bu nedenle, Mesih bölümünde Petrus'un adını Simon Bar-Yona'dan Petrus'a değiştirdi.

“Simon” “ışiten” anlamına gelir, “bar” “-in oğlu” demektir ve “Jonah” “güvercin” anlamına gelir. Simon, güvercinin mesajını ışitenleri temsil ediyordu; güvercin ise İsa'nın, kudretle meshedilerek Mesih olduğu vaftiziyle bağlantılı hakikatleri temsil ediyordu; bu da Kutsal Ruh'un güvercin biçiminde inişiyle sembolik olarak gösterilmişti.

Reform çizgileri birbirine paraleldir ve Yuhanna, 11 Ağustos 1840'ta küçük kitabı yiyen Milleritleri temsil eder. Yeremya da bu olayla örtüşür ve küçük kitabı yediğinde, o zaman Tanrı'nın adıyla çağrıldı.

Sözlerin bulundu, ben de onları yedim; sözün bana yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu: çünkü senin adınla çağrılıyorum, ey orduların Tanrısı Rab. Yeremya 15:16.

Rab Abram ile antlaşmaya girdiğinde, onun adını Abraham olarak değiştirdi; Sarai ve Jacob ile yaptığı gibi. Bir ismin değiştirilmesi, bir antlaşma ilişkisini temsil eder ve ilahi sembolün indiği işaret taşında Tanrı'nın halkı mesajı yemelidir, antlaşmaya girmelidir ve ardından adları değiştirilir. Mesih'in zamanındaki öğrencilerin bir temsilcisi olarak, Simon Bar-jona “güvercin”in mesajını “duyanları” temsil ediyordu.

O, o dönüm noktasında İsa'nın Mesih olduğunu ve O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu, bunun tüm sonuçlarıyla birlikte kabul ettiğine tanıklık ettiğinde, Mesih de o zaman onun adını Petrus olarak değiştirdi. O, tarihin o döneminde Mesih'in antlaşma halkının benimsediği mesajı ifade etmişti; böyle yapmakla son günlerin yüz kırk dört binini de simgelemiş oldu.

"P" harfi İngiliz alfabesinin on altıncı harfidir, "E" harfi alfabenin beşinci harfidir, "T" harfi yirminci harftir, "E" harfi tekrarlanır ve isim, on sekizinci harf olan "R" harfiyle biter. On altı "çarpı" beş, "çarpı" yirmi, "çarpı" beş, "çarpı" on sekiz eşittir yüz kırk dört bin. Muhteşem Dilbilimci Peter ile İbranice konuştu ve Yeni Ahit Yunanca yazıldı ve Kral James Versiyonu'nun çevirmenleri Yeni Ahit'i İngilizce olarak yayımladılar.

Farklı dillerdeki üç adıma rağmen, Tanrı'nın Oğlu, Harika Dilci ve Harika Sayıcı olan Mesih, Panium Savaşı ve O'nun Sezariye Filipi'ye ziyaretiyle uyumlu olan, yüz kırk dört binin mühürlenmesine dair bir örneği Matta'nın on altıncı bölümüne yerleştirdi. Bunu, dil ve sayılar üzerindeki hakimiyetini kullanarak yaptı; çünkü O hem Palmoni'dir (Harika Sayıcı) hem de Söz'dür (Harika Dilci).

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Neredeyse iki bin yıl önce, göklerde, Tanrı'nın tahtından gizemli anlam taşıyan bir ses işitildi: "İşte, geliyorum." "Kurban ve sunu istemedim, ama bana bir beden hazırladın... İşte, geliyorum (Kitapta benim hakkımda yazılıdır), ey Tanrı, senin isteğini yerine getirmek için." İbraniler 10:5-7. Bu sözlerde, sonsuz çağlardan beri gizli kalmış tasarının gerçekleşmesi ilan edilir. Mesih dünyamızı ziyaret etmek ve beden almak üzereydi. Şöyle diyor: "Bana bir beden hazırladın." Dünya var olmadan önce Baba ile sahip olduğu görkemiyle görünseydi, varlığının ışığına dayanamazdık. Biz onu görüp de yok olup gitmeyelim diye, görkeminin görünümü örtüldü. Tanrılığı insanlıkla örtüldü—görünmez görkemi görünür insan biçiminde.

Bu büyük amaç, örnekler ve simgeler aracılığıyla gölgeler halinde önceden gösterilmişti. Mesih'in Musa'ya görüldüğü yanan çalı, Tanrı'yı açığa çıkardı. Tanrı'yı temsil etmek için seçilen simge, görünürde hiçbir cazibesi olmayan mütevazı bir çalıydı. Bu, Sonsuz'u barındırıyordu. Sonsuz merhametli Tanrı, Musa ona bakıp yaşayabilsin diye görkemini son derece mütevazı bir suretin içinde gizledi. Böylece Tanrı, gündüz bulut sütununda ve gece ateş sütununda İsrail'le iletişim kurarak, insanlara isteğini açıkladı ve onlara lütfunu verdi. Tanrı'nın görkemi yumuşatıldı, ihtişamı örtüldü ki, sonlu insanların zayıf görüşü onu görebilsin. Nitekim Mesih de "alçaklık halimizin bedeni" içinde (Filipililer 3:21, R. V.), "insan benzerliğinde" gelecekti. Dünyanın gözünde, O'nu arzu ettirecek bir güzelliğe sahip değildi; yine de O, beden almış Tanrıydı, göğün ve yerin ışığıydı. Görkemi örtülmüş, büyüklüğü ve ihtişamı gizlenmişti ki, kederli ve ayartılan insanlara yaklaşabilsin.

Tanrı, İsrail için Musa'ya şöyle buyurdu: "Bana bir kutsal yer yapınlar ki aralarında yaşayabileyim" (Çıkış 25:8); ve O, halkının ortasında, kutsal yerde yaşadı. Çöldeki bütün o yorucu dolaşmaları boyunca, varlığının simgesi onlarla birlikteydi. Mesih de böylece insanların kampının ortasına kendi çadırını kurdu. İnsanların çadırlarının yanına çadırını kurdu ki aramızda yaşasın ve bizi ilahi karakteri ve yaşamıyla tanıştırsın. "Söz beden oldu ve aramızda çadır kurdu (ve biz O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen Biricik Oğul'un yüceliği olarak gördük), lütfun ve gerçekle doluydu." Yuhanna 1:14, R. V., kenar notu.

İsa aramızda yaşamak için geldiğinden beri, Tanrı'nın sıkıntılarımızdan haberdar olduğunu ve kederlerimizi paylaştığını biliyoruz. Adem'in her oğlu ve kızı, Yaraticımızın günahkârların dostu olduğunu anlayabilir. Çünkü lütfun her öğretisinde, sevinçle ilgili her vaatte, sevginin

her eyleminde, Kurtarıcı'nın yeryüzündeki yaşamında sergilenen her ilahi cazibede, 'Tanrı bizimle' olduğunu görürüz.

Şeytan, Tanrı'nın sevgi yarasını bencillik yarası olarak gösterir. Onun buyruklarına itaat etmemizin imkânsız olduğunu iddia eder. İlk ebeveynlerimizin düşüşünü, doğurduğu tüm acılarla birlikte Yaratıcı'nın üzerine yükler; insanları Tanrı'ya günahın, acının ve ölümün kaynağı olarak bakmaya yöneltir. İsa bu aldatmayı ortaya çıkaracaktı. Bizden biri olarak itaate bir örnek sunacaktı. Bunun için bizim doğamızı üzerine aldı ve bizim deneyimlerimizden geçti. "Her bakımdan kardeşlerine benzemesi gerekiyordu." İbraniler 2:17. Eğer bizim taşımamız gereken ama İsa'nın katlanmadığı herhangi bir şey olsaydı, bu noktada Şeytan Tanrı'nın gücünü bizim için yetersiz olarak gösterebilirdi. Bu yüzden İsa "her bakımdan bizim gibi denenmiştir." İbraniler 4:15. Bizim maruz kaldığımız her sınamaya katlandı. Ve kendi yararı için bize de sunulmamış hiçbir gücü kullanmadı. Bir insan olarak ayartıyla yüzleşti ve Tanrı'dan kendisine verilen güçle galip geldi. Şöyle der: "Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım; evet, yasan yüreğindedir." Mezmur 40:8. İyilik yaparak dolaşırken ve Şeytan tarafından ezilenlerin hepsini iyileştirirken, Tanrı'nın yarasının karakterini ve O'na hizmetin niteliğini insanlara açıkça gösterdi. Onun yaşamı, bizim de Tanrı'nın yarasına itaat edebileceğimizi gösterir.

İnsanlığıyla Mesih insanlığa dokundu; Tanrılığıyla Tanrı'nın tahtını kavrar. İnsanoğlu olarak bize itaatin örneğini verdi; Tanrı'nın Oğlu olarak bize itaat etme gücü verir. Horev Dağı'ndaki çalıdan Musa'ya, "BEN BEN'İM... İsrailoğullarına şöyle diyeceksin: BEN BEN'İM beni size gönderdi" diye seslenen Mesih'ti. Çıkış 3:14. Bu, İsrail'in kurtuluşunun teminatıydı. O, "insanlara benzer olarak" geldiğinde de Kendini BEN BEN'İM olarak ilan etti. Beytlehem'in Çocuğu, uysal ve alçakgönüllü Kurtarıcı, "bedende tezahür etmiş" Tanrı'dır. 1 Timoteos 3:16. Ve bize şöyle der: "Ben İyi Çobanım." "Ben yaşayan Ekmek'im." "Ben Yol, Gerçek ve Yaşam'im." "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi." Yuhanna 10:11; 6:51; 14:6; Matta 28:18. "Ben'im" her vadin güvencesidir. Ben'im; korkmayın. "Tanrı bizimle" günahattan kurtuluşumuzun teminatıdır, göğün yarasına itaat etme gücümüzün güvencesidir. Çağların Arzusu, 23, 24.